

skupnosti in povezanosti, kakor se javljajo. Niso važni samo činitelji vaškega življenja, ampak tudi njih medsebojni odnos, v katerem se pojavljajo in izjavljajo. Naše začetno delo bo v opazovanju, dojemangu in zaznamovanju vaškega življenja kot celote. Dogodke, pojave, situacije in stanja, ki jih opazimo na otrocih, odraslih, v hišah in na prostem, skrbno zbirajmo, da bomo pozneje, ko jih bo dovolj, prišli do prvih izvajanj.

Da bodo naša izvajanja že iz opazovanja vaškega življenja v njegovih celotnosti čim bolj pravilna in objektivna, jih moramo ustvarjati v skupnosti z več tovariši, ki vrše isto delo v sličnih šolskih okoliših. Od časa do časa, kakor zahtevata napredek in razvoj dela, nujen skupen sestanek. Na teh sestankih bo drugi del našega dela: ustvarjanje vidikov za pravilno in sodobno umevanje podeželskih problemov, reševanje številnih vprašanj —

zakaj in čemu je stanje danes tako —, zavzemanje za sodobnega učitelja pravilnega stališča do vseh podeželskih problemov, ugotavljanje konkretnih smernic za nadaljnje raziskovanje življenja vasi itd.

V vsem tem delu mora zrasti naš pravilen življenjski nazor, ki ne bo medel plod teorij iz knjig, niti plehka zadovoljitev njegove potrebnosti s prevladujočimi frazami, ampak vrsta načel, zrasla v nas ob najtesnejših stikih z življencem.

Tovariš, tovarišica, udeleži se sestanka Učiteljskega pokreta med božičnimi počitnicami v Mariboru, da bo naše delo res raslo iz aktivnega dela nas vseh. Vedi, da je tudi Tvoja aktivnost v novem delu nujna in potrebna, zato daj svoje sile in zmožnosti tudi temu delu, ki najdosledneje služi našim poklicnim in stanovskim interesom.

Ivo Švarc Siv.

† Tov. Jamškovi v slovo

(Umrla na Igu 11. dec. 1936.)

Kot mlado prikupno deckle si zapustila učiteljišče, polna nad in zasanjanega pogleda v bodočnost, ki je bila še vsa odprta pred teboj. Vedrega duha si stopila v življenje, kar mnogi mlađi ljudje, ki začno svojo pot.

Svoj poklic si začela izvrševati v Kamniku kot suplentka, nato si romala v Logatec, iz Logatca zopet v Kamnik, nato začasno na Ig, na Ig v Mengš, iz Mengša na Vič, od tam končno zopet na Ig. Tu si vrgala mladino dolgih 17 let. Zaradi težavnega poklica in rahlega zdravja si morala pred časom v počoj, potem ko si svoje življenjske moći potrosila v napornem delu. Tako si v l. 1927. zaključila svoje delo v javnosti.

Koliko od tistih nad in pričakovanih, ki si jih gojila ob vstopu v samostojno življenje, se ti je izpolnilo, ko si morala prenehati z delom? Godilo se ti je pač kakor premnogim tvorjim vrstnicam, da ko si se ozrla v preteklost, si morala ugotoviti: »Vse je bilo za druge, zame malo ali nič.« To spoznanje, ki te je morda včasih obšlo, te je navdalo z

bridkostjo, vendar je našlo protitež v zaveti, da si se s svojim delom in življenjem popolnoma oddolžila za vse, kar je življenje tebi skoro odmerilo.

Po upokojitvi si ostala v kraju, kjer si vzgojila pokolenje, ki je pred teboj doraščalo v zrele može in žene. Ni ti bilo več za sumni svet ne za njegove pobljene grobove.

Vdano in potrpežljivo si prenašala svojo dolgotrajno mučno bolezni do konec, do zadnjega diha in ohranila vedrost duha vkljub vsem življenjskim izkušnjam. Neopazno in v zatisu si uživala pokojnino, tvoja radošarna roka pa je brez obžalovanja pomagala bednim, sproti si vse razdalala, kar ti je preostajalo od tvojih skromnih potreb. Nisi zapustila posvetnih zakladov, pač pa lep zgled dobrodelnosti in nesebičnosti. Vsi, ki so te poznali, te bodo ohranili v najlepšem spominu. Bodti ti lahka zemlja ižanska.

Vouk Ivan.

Srečno novo leto 1937

želite

vsem tovarišem in tovarišicam, čitateljem in sotrudnikom

Uredništvo in uprava „Učiteljskega tovariša“

Splošne vesti

PREDSTAVKA
STANOVSKIH ORGANIZACIJ
DRŽAVNIH USLUŽBENCEV
PREDLOŽENA GOSP. PREDSEDNIKU
MINISTRSKEGA SVETA.

V zvezi z vedno večjim dviganjem cen življenjskih potrebskih se je gmotno stanje državnih uslužbencev in upokojencev, zelo poslabšalo. Zaradi tega je bila predložena gospodu predsedniku ministrskega sveta posebna predstavka, v kateri je očrtano sedanje stanje dnevnih cen v primeri s plačami državnega uradništva in ugotovljena potreba po zvišanju prejemkov. Predstavko, ki jo v celoti priobčuje »Monopolski glasnik« z dne 19. decembra 1936., so podpisale naslednje organizacije: Profesorsko društvo, Udrženje uradnikov poštne t. t. stroke, Jugoslovensko učiteljsko udruženje, Udrženje jugosl. nacion-

nalnih železničarjev, Udrženje zvaničnikov finančne kontrole, Udrženje monopolskih uradnikov, Udrženje meščanskošolskih učiteljev, Jugoslov. veterinarsko udruženje, Udrženje poštno-hranil. uslužbencev, Udrženje učiteljstva šol za defektne otroke, Zdravniški sindikat kraljevine Jugoslavije, Udrženje p. t. t. zvaničnikov, služiteljev in dnevničarjev, Udrženje gledaliških igralcev, Udrženje železniških uradnikov, Udrženje jugosl. inženirjev in arhitektov.

— Nov prosvetni načelnik. Dnevno časopis je objavilo vest, da je imenovan za načelnika prosvetnega oddelka kraljevske banke uprave v Ljubljani g. prof dr. Lovro Sušnik. Dosedanjem načelnik prosvetnega oddelka g. Josip Breznik je po istih vrestih imenovan za direktorja državne ženske realne gimnazije v Ljubljani.

županu, ki je v šolskem odboru beseda vseh besed, in bi bilo sitno kuhati kosi posebej in večerje posebej, pa je kar oboje hkrati opravil sredi poznega popoldneva.

Pospalil je še pod večer zastavice in zelenje, ker jutri ni nikakršen praznik in bo — hvala bogu — spet pouk. Opral si je še srajco, da bo v soboto v tovariški družbi čeden, in utrujen legel k počitku. Zavil se je v svojo preperelo suknjo in legel na klop.

»Hm,« je vzdihnil, »le kdaj se bo ata župan spomnil in postavil v mojo prazno sobico šampet. Ah, po takemel tekaju in prezbanju bi se mi kaj prilegel, sakra! Da, da, praznik je bil, pa sem bolj utrujen kakor da bi ves dan učil!«

Druži dan, bil je četrtek, je vendarle srečno učil. Dopoldne in popoldne. Ampak se je motil, če je misil, da bo delo v šoli kaj boljše. Zvečer ga je bolela glava od jeze in naporov. In preden je popravil preko sto zvezkov, je bila ura polnoč. Zaspal je ko ubit. Ponoči se mu je sanjal, da mu je padla na glavo opeka. Seveda, tudi v spanju ni glavobol popustil.

V petek je bil cerkveni praznik. Predpisi so predpisi in niso zato tukaj, da bi bili samo na papirju, nak. Zgodaj je vstal in preselil spet do enajste ure v cerkv, kjer je inšpiriral preljubo mladino, da se ne bi v cerkvi suvala, si kazala jezike in sploh uganjala norčice, ki v cerkev ne spadajo.

Popoldne je imel potlej z možmi šolskega odbora sejo. Sejali so pozno v noč. Ampak denarja ni bilo, šola je drag narodni šport in so se može držati kislo, da se jim Miha Hopsasa ni upal niti črhniti kakšno o prepotrebeni šampetu...

V soboto pa je šel na zborovanje. Bil je organiziran, kajpa. Imel je svoje posebne načore o tovarištvu in podobnem. »Eh, se je že zjutraj pretegova po klopi. »Boljše bi bilo, ko bi bil danes pouk. Tako bi lahko poležal še kakšni dve urici. Če pa mislim pravčasno pridrsati do vlaka, se ne smem prav nič po-

misljati!« In je res brž vstal, za zajtrk ni bilo časa in je ves premočen komaj pritekel do devete ure do železniške postaje. Hodil je debeli dve uri. Jutranja telovadba, eh!

Domov se je vrnil že okoli polnoči. Bil je dobre volje. Iz družbe tovarišev se je vrnil na svoj hrib pozivljen in pokrepčan. Tudi četrti dalmatinskega vina si je privoščil. Na takšen praznik! »Saj nismo za samo preljubo tripljenje na svetuje, je dejal, ko je pil in se po dolgem času spet smejal v družbi.

Potlej je bila nedelja. Spet je moral v cerkvi nadzorovati preljubo mladino, da se ne bo suvala in jezike kazala. Ko se je opoldne vrnil, ga je pred šolo čakala kopica ljudi. Vsi so imeli prošnje. Enemu je krava pognila in bi rad vložil prošnjo za podporo, drugemu so odvzeli invalidino in bi se rad pritožil, pa ne v kam, tretjemu so naložili v bolnišnici plačilo, ker se je tamkaj otrok zdral. Pa ne zmore. Otrok je itak umrl. Zdaj pa še denar zahtevalo... Oh, učitelj Miha Hopsasa je bil zlatna duša. Sel je za mizo in pisal do trde noči.

»Da bi vse to le kaj zaledlo,« si je mislil zvečer in se prezel vlepel v klop. Zaspal pa dolgo ni. Preveč ga je zeblo. In tudi lačen je bil.

Ponoči je imel strašne sanje. Stal je na velikem odru. Okoli njega so plesali ljudje, mnogo ljudi. Plesali so čudno. Niti ni bil ples kakšno kolo niti kakšna polka. Držali so se za roke, vpili na vsa usta in peli hrešće. Vso dolgo rajdo plesalcev je vodil trubadur. Moderni trubadur. Na glavi je imel cilinder, iz vsakega žepa pa mu je močelo venčati sedem tisočakov. In vsa njegova oblača je bila našita s samimi žepi. Strahovito je mahal s cilindrom, pomežkoval Mihi Hopsasi, pel in plesal:

»Hopsasa, hopsasa, učiteljski teden...« Potlej je udaril v tla, da se je potresel oder. Hopsasa se je zbudil — na tleh. V spanju je bil padel s klopi.

Srečno novo leto!

UČITELJSKA TISKARNA IN KNJIGARNA
v Ljubljani in podružnica v Mariboru

— Se ena številka »Učiteljskega tovariša« mora izpasti med božičnimi počitnicami in to zaradi znižane proračunske postavke za tisk. Prihodnja številka izide v četrtek 14. januarja.

— Vsem učiteljstvu, ki poučuje na strokovno nadaljevalne šole pri sekiji JUU v Ljubljani vabi na posvet vse učiteljstvo, ki poučuje na strokovnih nadaljevalnih šolah. Odsek za strokovno nadaljevalne šole pri sekiji JUU v Ljubljani vabi na posvet vse učiteljstvo, ki poučuje na strokovnih nadaljevalnih šolah. Posvetovanje bo v ponedeljek 4. januarja ob 10. uri dopoldne v prostorij sekcije — Ljubljana, Frančiškanska ulica 6.

— Božičnica na Bučah. V torek, dne 12. dec. 1936. so doživeli šolski otroci na Bučah lepo presenečenje. Obiskal jih je Božiček v lepi igriči »Božična pošta«. Obdaroval je siroti Petička in Marico, obenem pa še vse šolske otroke z lepimi darili, med njimi dve tretjini z oblikecami in perlom. Otreško veselje je bilo popolno, kar je bilo v veliko zadostenje učiteljskemu zboru, zlasti pa šolskemu upravitelju tov. Maksu Kosu, ki se je za priveditev največ trudil. Vsem darovalcem najlepša hvala. — Slične prireditve so zlasti v teh revnih krajih v dokaz, da se da z dobro voljo marsikaj doseči. M.J.

— Z novim letom stopi še v pravo praktično veljavno priljubljena Vodnikova prakta za leto 1937. Če si doslej odlatala, se brž požuri, dokler traja še zaloga letošnjih Vodnikovih knjig.

PEDAGOŠKA EKSKURZIJA JUU NA ČESKOSLOVAŠKO

Ekskurzijski odsek bo organiziral v drugi polovici meseca maja 1937. 10 dnevnega pedagoško ekskurzijo na Českoslovaško. Potovanje bo v avtobusih na proggi: Ljubljana, Maribor, Wien, Bratislava, Brno, Zlin, Olomouc, Pardubice, Praga, Plzen, České Budějovice, Linz, Celovec, Ljubljana. Vožnja in vsa oskrba ce 1600 din. Prijave do 15. januarja 1937. Mesecni obroki 260 din od decembra do vključno maja. Za vsako prijavljeno bo odprt kontor pri Učit. posojilnici v Ljubljani. Prijavljeno in čeke bomo poslali po 15. dec. 1936., ko bo ugotovljeno, če je dovolj prijavljencov. Prijave EO pri JUU v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6.

EKSURZIJA UČITELJSTVA NA SVE TOVNO RAZSTAVO V PARIZ

Ekskurzijski odsek JUU sekcije za dravsko banovino bo organiziral za učiteljstvo in po njih vpeljane sorodnike in znance 12 dnevnega potovanja na svetovno razstavo v Pariz v prvi polovici meseca julija 1937. Tja grede bi potovali preko Švice, nazaj grede preko Italije. Med potjo si bomo ogledali posamezna mesta in njihove zanimivosti. Posebno pažnjo bo odbor pri organizaciji poklanjal pedagoškim in kulturnim ustanovam. Podrobnosti za enkrat še ne moremo objaviti, sporočamo pa približno ceno in upamo, da ne bo prekoračena. Stroški za potovanje, prehrano, stanovanje, ogled razstave itd. so preračunani na

2200 Din.

Ta znesek morejo prijavljenci plačati v mesečnih obrokih 275 din od decembra do vključno julija 1937. Prijavni rok je do 15. januarja 1937. Naknadne prijave bomo upoštevali le po možnosti. Če se bo do najavljenega roka prijavilo zadostno število udeležencev, bomo vsem poslali v podpis prijavljencu in čeke Učit. hranilnice in posojilnice v Ljubljani, kamor bodo nakazovali mesečne obroke. Istočasno s podpisom prijavnice bodo morali prijavljenci plačati tudi prvi obrok. Ostale podrobnosti bodo sledile v prihodnjih številkah »Učit. tovariša«. Prijave EO pri JUU v Ljubljani, Frančiškanska ulica 6.

Vodnikova družba želi vsem svojim spoštovanjam ustanovnikom, poverjenikom (-icam) sotrudnikom, članom, bralecem in prijateljem srečno, zdravo in uspehov polno novo leto 1937.

DRUŠTVO UPOK. UČITELJSTVA.

Tovariš urednik bo že oprostil, če se h koncu leta oglasi v »Učit. tovarišu« upokojeni tov. učitelj ter napiše kaj malega o učiteljih upokojencih (-kah), odnosno njih delovanju.

Kakor drugi, tako imajo tudi učitelji upokojenci svojo organizacijo.

Zal, da živi mnogo tovirov (-ic) upokojencih, katerim je ta učiteljska organizacija z imenom »Društvo upok. učiteljstva za dravsko banovino«, neznanja, jo nočejo poznati, ali ne vedo za njo.

In vendar je ta učiteljska organizacija važna za vse nas, saj ima skoraj isti namen in dobrobit kot Učiteljska samopomoč, po smrti člena plačati postavnim dedičem posmrtnino v znesku po številu članstva, zdaj 6 din.

Nekateri upokojenci se izgovarjajo na »Samopomoč«, da jim že ta zadostuje. Če res, da je ta za nas velike važnosti, a nič manj važno ni našo društvo, ker s članstvom v njem vsakdo poveča naslednikom svojcem toliko večjo zapuščino. — Živimo v težkih časih in težko si je kaj prihraniti, a ta plačila so nazadnje le lep prihranek, ki lajsa dedičem ob smrti očeta ali materje žalost in skrbi, ki nastanejo s smrtjo, in olajšajo njih življenjski obstanek. — Vsako leto izplača društvo lepo soto na posmrtninah.

Zatorej ste vabljeni vsi učiteljski upokojenci (-ke), ki se niste člani tega društva, da pristopite k društvu. Prvo leto po upokojitvi je pristopna le 21 din, a ktor je ta rok zamenjala, mora doplačati zaostale posmrtnine, ki se pa lah